

Рада Стояну думаше,
 „Стоене, севда голяма,
 вчера съм платно тъкала
 и са на Бога помоля:
 „Божне ле, я помогни ми
 дано ми са счупи бърдото
 бърдото и ваталите —
 на пжтя да си изляза
 да видя Стоян, Стоенеле,
 Нивата изорал ли е.“

(Слушана отъ Д-ръ П. Райновъ).“

Подържане отъ сестритъ дѣлото на брата имъ —
 войвода; отчаянието на майката, че не ще може да ожени
 сина си — войвода; Отказване на войводата отъ брачния
 животъ; строгостта на хайдушкитъ нрави по отношение на
 съблазнителността у жената:

Ходила ѝ Рада за дърва
 на горе по ливадите,
 за дърва за сухи клони.
 Ходила и са върнала —
 седнала да си почини.
 Викнала та и запяла;
Пъсень го пѣе—на плач го кара:
 „Горо льо, горо зелена —
 расти гороле пораста
 висока та клоновата,
 широка — широколиста,
та да са крият хайдути,
 че имам братец хайдутин,
 деветъ години как ходи
 нито ни хабер проважда.
 Колчом се пролетъ зададе,
 маня се на бати надява,
 да доди, да го оженим
 За бяла Рада Попова.“
 Отъ де я зачу млад Стоян
 че на дружина думаше:
„Дружича, върна сговорна,
 Гората накръст фанете,
 та си момата фанете
 тука при мене да доди —
 тя ми ѝ мила сестрица;
с'ръка я не пофащайте
в'очи я не поглеждайте
дума ѝ не продумвайте.“
 Че са станали юнаци
 гората накръст фанали,